

»På krigsstigen«

Oddagrein

HVAT, ið annars kann sigast um donsku oddagreinirnar í Dimmu, so eru tær mangan sera skemtiligar. Soleiðis eisini farna týsdag, har teir rættuliga niðrandi viðgera tveir av samgonguflokkum sambandsins.

PÁSKOTÍÐ til skrivningina er ivaleyst lægna støða sambandsins og serliga leiðarans til eina væl tiltrondra og sakleysa kanning av viðurskiftunum Danmarkar og Føroya millum, sum hann vegna sambandið ikki so mikið sum vágur sær at umhugsan eðrvisi enn higartil, sum »bestående« óbroytt í ævir.

TAÐ er bara tað við tí, at vilja vit ikki sjálvir vera við til at mynda viðurskifti okkara við danir, so fremja teir allar broytingar einsamallir – og broytingar verða so ella so eins og áður, men tá var føroyska fólkastýrið tó so frægt, at vit eisini sluppu frammat við okkara hugsanum, eitt nú um havna-játtanirnar, blokkir og annað.

HVØR, ið so gongur í myrkastu brillum og ikki torir at skoða politiska veruleikan, sambandsflokkurin ella aðrir »sjálfstýrisflokkar«, sum eisini javnaðarflokkurin verður bólkadur saman við, man lesarin frægast duga at meta um – líkamikið spei og brigsí í Dimmu, sum í hesi krigsstøðu, Sambandið og Dimma enn meta vera flokkanna millum, velur at kalla »veljara«.

UM til ber at vinna nakað í matador, sum Dimma sigur farna skuldarbindandi politikkir líkjast mest, man vera ivasamt, spælir ein sjálvur ikki við, og er tað nakað, vit kunnu fáa burtur úr greinini, so er tað, at sambandið fyrri alt í verðini ikki ynskir føroyingum nakra sum helst ávirkan á, hvussu viðurskifti okkara við brøðrafólkið í Danmarkini skal vera, hvørki nú ella nakrantíð – men alt í lagi og leyst og liðugt við at leyfa yvir danir lúkst í fávningin á Stóreuropu.

IKKI kann hon heldur halda sær, men leggur upp til brigsí um skipailøgur, annara flokka oyðing av fiskastovnum og vánaligan vinnu- og veðhaldsmoral – sjálvsagt uttan at nevna eitt nú sambandsku kemikaliúskipini, sum sambandið til eina og hvørja tíð kundi selja aftur við fittum vinningi, ella onnur eins vitleys sambandstíð – fyrri ikki um at tala sambandsku yvirfíggingina til nærum nyttuleysar skipaumbýggingar, tá flotin »kom heim«, umbyggingar og veðhald, sum hvørki sambandið ella Dimma taka upp á tunguna sum tey tyngstu higartil hjá landskassa og skattgjaldarum.

KANSKA fullu vit nú í somu veit sum Dimma, um ikki so djúpt. Men álvaratos, skulu vit ikki opna eina einasta Dimmu uttan krigsavbjóðing til aðrar samgonguflokkar, sum hóast alt er fingið væl burtur úr saman við, so kann veljarin ikki annað enn ivast í vilja sambandsins til framhaldandi landsstýrisábyrgd.

NEI, latið okkum heldur gevast við keglinum, vera minni prippin um smálutir, men halda fram í serju um loysn av stóru málunum.

Sosíalurin

Pedagogarnir høvdu stóðast betur og orkað at arbeiða fulla tíð, um færri børn vóru á stovnunum, sigur Hildur Patursson, forkvinnu í Føroya Pedagogfelag (savnmynd)

Ein umsókn til trý stórv

Nú er næstan ógjørligt at fáa fólk tey tey mongu leysu pedagogstørvini

RANDI JACOBSEN

Hvørja einastu viku er onkur lýsing at siggja í bløðunum eftir pedagogum. Tær starvslýsingarnar eru tær mest vanligu.

Men illa gongst at fáa pedagogar til størvini. Dagstovnunum kring landið vantar fleiri útbúgvinn fólk, og sama stóða er í Havnini, sum hevur so nógv teir flestu dagstovnarar.

Tað hendir meira enn so, at søkt verður eftir pedagogum, men eingin umsókn kemur inn.

Eitt av býlingshúsunum, sum hevur fyra normerað stórv, hevur í løtuni bara ein útbúnan pedagog.

Tórshavnar kommuna søkti herfyri eftir leiðarum til trý av býlingshúsunum, Millum Gilja, á Flat og Undir Brúnni. Tað er meira ella minni tilvildarligt, at øll trý størvini vórðu leys í senn.

Umsóknarfreistin var úti í seinastu viku. Bara ein umsókn kom til øll størvini.

Orka ikki

Hvussu ber tað til, at trotið á pedagogum framvegis skal vera so stórt, tá fleiri hava fingið útbúgving í Føroyum og aftrat nøkur fáa sær útbúgving í Danmark fyrri at koma til Føroya at arbeiða?

Tað er ikki so lægið, tí arbeiðið er so mikið stræv-

ið, at nógvur ikki orka at arbeiða fulla tíð. Tær fara niður í tíð ella royna at finna sær annað arbeiði, eitt nú í serforsorgini, har arbeiðs- viðurskiftini eru betri, sigur Hildur Patursson.

Lønin hjá leiðaranum er so lítið hægri enn hjá hinum pedagogunum, at tær fægstu vilja átaka sær ta stóru ábyrgdina, sum fylgir við leiðarastarvinum.

Hetta siga pedagogar vera eina orsökina til, at tær ikki søkja leiðarastørvini. Haraftrat er tað so tungt at vera leiðari, tá stovnararnir bara hava hendinga útbúgvin fólk.

Ein útbúgving- arpolitikkur

Pedagogskúlin hevur higartil útbúgving tilsamans trýggjar ferðir 24 pedagogar. 1. januar fáa 14 aftrat útbúgving.

Tað er bara sum ein dropi í havinum, so stórt er trotið. Vit kunnu væl útbúgvið fleiri, men tí ræður skúlin ikki fyrri. Alt veldst um figgarlógina, sigur Beinta Nattestad, leiðari fyrri pedagogútbúgvingini.

Hildur Patursson heldur tað vera ov galið, at ikki nøkur framtíðarætlan verður gjørd av myndugleikunum fyrri skúlan.

Skúlin veit ongantíð, hvussu stór játtanin verður árið eftir. Ikki fyrr enn figgarlógin verður samtykt í de-

semler, kann skúlin søkja eftir næmingum at byrja í januar. Hetta ber ikki til, sigur Hildur.

Hon heldur, at færri børn áttu at verið á hvørjum stovni, tí so høvdu pedagogarnir orkað at arbeiða fulla tíð, sum er betri fyrri arbeiðsplássíð.

Nú trýstir Havnar kommuna eisini á fyrri at fáa uppaftur fleiri børn inn á

verandi stovnar. Kommunan átti heldur at keypt nokur vanlig hús til smærri stovnar, tí tað kann ikki bjóðast børnum, at stovnarir eru so yvirfyllt.

Lógin um arbeiðsábyrgd sigur, at tað skulu vera 8 rúmmetrar til hvørt arbeiðsfólki. Men tann lógin er ikki galdandi fyrri børn.

Arbeiðsávísingin Oyri

Frá 20.05. er skrivstovan opin hvønn mánadag frá kl. 14.00-17.00

Sunda Sónar Arbeidsmannafelag
Tlf. 22258 · Fax 22557

Bingotølini í dag:

15 70